

Ø op i Havet og derpaa danne en Havnekaj. (*Bermtsen*: Naar man har Raad til det). Ja vist, naar man har Raad til det, det er en meget rigtig Bemærkning. Men jeg vil dog tro, at fremtidige Generationer, som jeg haaber skulle vedblive at benytte Esbjerg Havn, ville have Forstand nok til ikke at gaa ind paa noget saa ravgalt, som det vilde være at foretage Udvidelsen af Esbjerg Havn ved at danne den saakaldte fremtidige Kaj ude i Havet. Det er jo ganske urimeligt at komme til Anlæg af den Beskaffenhed, og det er ikke muligt, end ikke for det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 5te Valgkreds, at bevise os, at der ikke er Fare for Tilsanding, Tilsætning, navnlig i den Del af det ny Bassin, som skal uddybes under den almindelige Dybde, nemlig til 28 Fod. Det er ganske umuligt for det ærede Medlem med al hans Evne og gode Villie at skaffe Bevis for, at der ikke er alvorlig Fare til Stede.

Jeg skulde ikke have sagt det, naar ikke det ærede Medlem selv havde rejst Spørgsmaalet om Tilsanding, idet han forment, at der kunde være Fare for Tilsanding af Vesthavnen. Nej, det er der ikke, og jeg skal sige det ærede Medlem hvorfor. Der er ingen Gennemstrømning gennem Vesthavnen, der er ingen Anledning for Strømmen til at gaa ind i Vesthavnen og der aflejre sit Slik og Sand. Dertil er der derimod den bedste og naturligeste Anledning, der tænkes kan, i Østhavnen, fordi den netop er anlagt paa, at den skal holde sig ren ved Gennemstrømning. Vel flytter man nu — noget forvovent forekommer det mig, thi man ved, hvad man har, men ikke, hvad man faar, naar man gaar til den Slags Eksperimenter — den saakaldte Lededæmning og udvider derved Gabet meget betydeligt, men indskrænker derved i samme Grad Strømmens Magt til at holde rent. Det forekommer mig at være noget forvovent at gøre det og samtidig basere hele Esbjergs Im- og Eksport paa dette ene Stump ulykkelige Bolværk, der ligger der. Det er ikke grebet ud af Luften, naar det ærede Medlem for Kerteminde (Pinstrup) ankede over, at Eks- og Importen skal foregaa fra samme Bolværk. Det er ingenlunde uberettiget, naar det ærede Medlem ud fra et Landbrugsstandpunkt hævder, at det er højt uheldigt at have et Par store Kuldampere liggende og losse Kul maaske med Maskinkraft, der øser alt Kulstøvet ud over den nærmeste Omegn, medens der samtidig lastes Smør og Flæsk ind i Eksportdamperne. Det vilde alt

sammen have været undgaaet, naar man havde gjort, hvad en stor Del af Medlemmerne i denne Sal og Flertallet i Udvalget mente var fornuftigt, at bygge Importhavnen mod Vest og foretage nogle smaa Forbedringer af den nuværende Eksporthavn, som den er.

Der behøvedes sikkert ikke disse forholdsvist kolossale Summer, som Flertallet i Udvalget, maaske for at føje Ministeren og Vandbygningsdirektøren, har foreslaaet, til Forbedring af den nuværende Østhavn samtidig med, at man byggede en Vesthavn. Den nuværende Eksport kunde meget vel i en lang Aarrække have været tjent med Forholdene, som de vare, med en ringe Forbedring, nogle Ubetydeligheder. For de Smaaskibes, de saakaldte Routebaades Skyld er der ingen Anledning til at rykke Lededæmningen saa langt ud for at skaffe saa megen Svajepads, som selvfølgelig er nødvendig til de store Kulslæbere. Man kunde have sparet adskilligt, og saa kunde man samtidig have givet den af Flertallet foreslaaede Vesthavn en noget større Bredde. Som den er foreslaaet efter Projektet, er den ikke tilstrækkelig bred. Der er ikke taget tilstrækkeligt Hensyn til Fremtiden, idet den er for smal, men det kunde man altid meget nemt have rettet.

Jeg erkender ligesom det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), at der er et Gode ved dette, jeg havde nær sagt ynkkelige — jeg vil sige beklagelige — Projekt, som skal vedtages, og det er, at der foreløbig laves en fyldestgørende Fiskerihavn. Men der er — det skal Gud vide — ogsaa gjort Fejl, for ikke at sige noget værre, i tilstrækkelig Grad med Hensyn til Fiskerihavnsanlæg ved Esbjerg.

Den højtærede Minister var meget vred over min Kritik ved Sagens 1ste Behandling i Aar. Jeg kunde den Dag, den ærede Minister talte, ikke være til Stede paa Grund af et andet Møde og kunde derfor ikke have den Glæde at svare den højtærede Minister, og nu, da der er gaaet saa lang Tid, synes jeg, det er bedst at lade det ligge. Jeg vil blot sige til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at naar jeg undertiden maaske i højere Grad, end jeg burde, siger min Mening rent ud om den Slags Spørgsmaal, er det, fordi jeg gennem et langt Liv har lært, hvad Penge er værd, og lært, at man ikke har Lov til at kaste dem bort til Unytte, naar det er andres Penge, vel at mærke — naar det er ens egne, har man Lov til